Geacht college, gemeenteraad,

De laatste jaren is er veel gezegd en geschreven over de voor-en en nadelen van het stoken van hout in relatie tot de mogelijke gevolgen hiervan voor milieu en gezondheid. Het is een groot goed dat wij in een democratie de ruimte hebben om dat met elkaar te bespreken om tot het beste besluit te komen. Ik ben echter van mening dat met alles wat er in deze tijd wordt geïnitieerd om ons milieu toekomstbestendig te maken en overlast tegen te gaan wij ook aangekomen zijn in een tijd waarin het gevaar dreigt dat wij besluiten nemen op emotionele gronden i.p.v. een rationele afweging.

Niemand ontkent dat het stoken van hout en m.n. het verkeert stoken van hout van invloed is op ons milieu. Maar dat geldt niet minder voor andere milieu belasten bronnen zoals bijvoorbeeld industrie, (vlieg)verkeer, dagelijks gebruik van gas en elektriciteit. In al deze bronnen zijn wij consequent met elkaar bezig om de belastbaarheid voor ons milieu te verminderen zonder verbiedende maatregelen te treffen. Zo is er op het gebied van het stoken van hout ook al veel bereikt. De houtkachelbranche heeft niet stilgezeten en hebben producten ontwikkelt die de uitstoot van CO2 en hinderlijke PM2.5 (ultrafijnstof) significant hebben laten dalen. De uitstoot van ultrafijnstof (de bron van menselijke overlast) is met deze technologie met 90% gedaald. De combinatie van het stimuleren en reguleren van het gebruik van houtkachels die voldoen aan de laagste uitstootnormen en rekening houdend met de weersomstandigheden voor het stoken van hout, maakt dat de mogelijke overlast van houtstoken wordt opgelost. Een totaalverbod zet inwoners verder tegen elkaar op iets wat in deze tijd al veel te veel gebeurd.

Mede op basis van overheidsadviezen hebben veel gebruikers van houtkachels flinke investeringen gedaan om CO2 en PM2.5 uitstoot sterkt te verminderen. Na de desillusie van het gebruik van zonnepanelen zal een algeheel verbod van het gebruik van houtkachels de motivatie voor het verder verduurzamen van onze leefomgeving verder doen afnemen. En dit is toch wel het laatste wat we met elkaar willen bereiken. Laten we de zelfredzaamheid van buurtgemeenschappen niet onderschatten. Vaak zijn deze heel goed zelf in staat om overlast gevende zaken met elkaar te bespreken en op te lossen. Dit in combinatie met het gebruik van houtkachels die aan de Europese richtlijnen voldoen praten wij niet langer over een probleem maar een duurzame oplossing.

Ik denk dat wij als bewoners erop mogen vertrouwen dat het lokale overheidsapparaat uitstraalt dat zij vertrouwen heeft in haar inwoners om tot het beste compromis te komen. Dit werkt niet door zaken te verbieden.

Met vriendelijke groeten,

[redacted]